

Finansministeren mente, at arbejdstidsnedsættelsen skulle tilpasses således, at der blev tale om 2 x 1 times nedsættelse i perioden. Han havde noteret sig, at man ønskede den placeret relativt sent i 2-års perioden. Han kunne godt tænke sig, at man fordelte den med 1 time den 1.9.88 og 1 time 1.9.90, idet han dermed mente, at man havde løst problemerne i forhold til uddannelsesinstitutionerne. Han var dog åben overfor, at man eventuelt af hensyn til årets start på undervisningsområdet skulle rykke den til 1.8. de pågældende år.

Han kom derefter ind på spørgsmålet om betalt spisepause, men fandt ikke, at man skulle tage dette problem ind i diskussionen. Han var parat til at acceptere 39 timers arbejdstidsnedsættelse med 29 minutters betalt spisepause. På den anden side ønskede han nogle ændrede formuleringer omkring de nuværende arbejdstidsbestemmelser, så at der blev skabt mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden samt mulighed for nedsættelse af arbejdstiden for deltidansatte.